

LP KOLLEKTOR

NAGYON NEHÉZ MEGÁLLNI, HOGY OTTHAGYD.

HÚSZ ÉVE, 1997-BEN JELENT MEG AZ ELSŐ IGAZÁN FONTOS – ÉS SIKERES – MAGYAR MIXLEMEZ, DJ BUDAI KEVERÉSÉBEN A *Techno-House Classics '93-'96*. AZ AZÓTA IS NAGY NÉPSZERŰSÉGNEK ÖRVENDŐ DJ SOHA ÉLETÉBEN NEM SZABADULT MEG EGYETLEN LEMEZÉTŐL SEM. NEM KÉRDÉS, EZT A KOLLEKCIÓT LÁTNUK KELLETT – ÉS MEGMUTATNI OLVASÓINKNAK.

DÖMÖTÖR ENDRÉ. FOTÓK LÉKÓ TAMÁS.

A KEZDÉTEKRŐL

DJ Budai kilenc-tíz éves korában szeretett bele a zene világába, hétvége a nagybátyjánál hallgatott korai diszkót, funkot. „Kököményen vinyllemezekről szólt a zene, biztos az is közre játszott, hogy beleszeressek ebbe a világba. Forgatni a borítókát, nézegetni az információkat, beszippantott. A slágeres, könnyen elérhető diszkólemezek voltak meg neki, de ez a hangzás nekem is megtetszett akkor. Aztán elkezdtem kazettára felvenni mindenfélét a rádióból, és ekkor készültek az első válogatásaim, mert már volt kétkazettás magnóm.” (nevet) A lemezgyűjtés is megindult, eleinte magyar LP-kkel a nyolcvanas évek közepén, második felében. „Csepelen laktunk és nem nagyon volt olyan bolt, ahol külföldi lemezeket tudtam volna venni, de aztán találtam egy maszkot, aki főleg funkot hozott be külföldről, és nála sok zenét meghallgattam. Atlantic Starr, Midnight Star – ezek ott voltak az első lemezeim között.”

ÚT A DJ-KARRIER FELÉ

DJ Budai a Csillagfényben, az egykori Petőfi Csarnokban járt először diszkóban. „Ott volt három ezer ember, kegyetlen volt tizenhat évesen. Ráadásul videódiszkó volt, elképesztő élmény volt nagyban kivetítve nézni Michael Jackson Bad klipjét. De aztán jött az infó, hogyha valami nagyon durvát akarunk hallani, akkor menjünk fel a Fortunába, ott szól az igazán igényes zene. Bakai Máttyás játszott soul és funkot és végül ott kattantam rá erre az egész dj-zésre. Nagyon jó hangtechnikán szólt a zene, Meyer Sound, akkoriban az irgalmatlanul jónak számított. Ott ragadtunk minden szombatra. Az csípett el teljesen, ahogyan ő keverte a lemezeket. Vettem két Taya lemezjártót bizományiból 1200 Ft-ért, meg egy keverőt és építettem otthonra egy pultot, hogy gyakorolhassak.” Ekkor persze még senki nem mondta neki, hogy felléphet majd valahol, de azért ő elkezdte kitanulni a fogásokat házilag. „Ekkor már maxi lemezeket vettem, főleg funkot,

az Oktogonnál lévő DJ Shopban már egészen jó volt a választék. Szerdánként érkeztek új lemezek, hemzsegték akkor az emberek a boltban, láttunk, hogy volt egy fakk külön Bakai Máttyásnak, neki el voltak téve a legjobb dolgok. Az Angyalbárban zenéltem először, ott Bakai embere, Schulz volt a dj. Amikor Bakainak a Fortunában volt bulija, akkor az Angyalbárban Schulz helyettesítette. Na, ő még durvább zenét játszott. Public Enemyt, Ice-T-t, amiket még a Bakai sem. De ez kicsike, harmincötös bár volt, és nem igen volt közönség, Schulz meg ezt elunta. Átadta egy haverjának, egy félvér srácnak, aki szintén jó zenét játszott, de nem igen tudott keverni, nem is nagyon érdekelt. Mi meg a haverommal mindig ott ültünk, hallgattuk a zenét, és vicces módon mindig nálam volt egy szatyorban egy adag lemezem. Szilveszternek hívták a srácot, és összehaverkodtunk, látta, hogy nagyon érdeklődök, és egyszer megengedte, hogy feltekerjek egy gombot, elment végre és rám

hagyta. Aztán egyre többször ment el végére és a végén már be se jött, szólt, hogy akkor szerdán mehetek játszani, ha akarok. Annak a nulla főnek én is elzenélgethetek, gondolta. Így kezdődött.”

HOBIBÓL KOMOLY

„Egyszer aztán áthívtak a Margithíd diszkóba, ahová járt két komoly dj, Jutasi Tamás és Lendvai Péter, akik a Hully Gully diszkóban voltak rezidensek. Az már nagyon komoly hely volt, országos top 10-es diszkó. Látták, hogy normálisan tudok keverni és elhívtak, hogy játsszak a bulijuk elején 10-11-ig, amíg nincs senki, meg vezessek le négy után, amikor ők már elmennek. Innentől tényleg beindult a dj-karrierem, jött az egyik hely a másik után.” Budai lemezgyűjteménye persze ekkor már egyre szebben szaporodott, de eleinte még főleg funkka és a kötelező szórakoztató diszkó és klubklasszikusokkal. Egy nagy törés volt a gyűjtés során, amikor ebben a felívelő szakaszban feltörték a kocsiját és elvittek belőle 300 darab válogatott jó soul és funkot. Értékes, különleges lemezek voltak, akadt közte olyan is, ami akkor tízezer forintot ért. „Az kemény volt. Sokan azt mondják, hogy akkor és azért váltottam technóra, de ez nem igaz. Nincs köze hozzá.”

LEMEZBESZERZÉS

„Még jártam a nagyobb pesti boltokba és néha külföldre is, de voltak olyan arcok, akik behozták a lemezeket, így nem sok értelme volt nekünk utazni. Ezek a nepperek tranzittal jártak külföldre és volt, hogy minden csütörtökön bedúltak a Margithíd diszkó elé, előkerült egy kenyeresládányi friss maxi, négy-öt dj meg körbeállta őket miközben mutogattak, hogy „ez valakinek?” „És ez, na, na?” Volt köztük olyan is, aki később lemezkiadót csinált.” A lemez persze drága műfaj, sokszor volt, hogy a teljes dj-fizetés ráment a következő szállítmányra. „Nem csak az elején kellett investálni, de folyamatosan vitte a pénzt. Ebben az egészben az a súlyos, hogy ha valami jó zene tűnik fel, akkor nagyon nehéz megállni, hogy otthagyd. Ha van előtted tíz jó lemez és pont annyi pénzed van, akkor nem fog a zsebedben maradni semmi, mert meg kell vened mind a tízet. A nyolcvanas évek végén 650 Ft volt egy maxi és onnan kúszott fel szépen 1200 Ft-ra, 1500 Ft-ra és tovább. Pesten jártam az Undergroundba, Tommyboy üzletébe lemezt venni, Bécsben is volt egy-két jó bolt, a 33*45 és a Black Market, volt egy időszak, hogy oda kéthetente jártam, mert ott jóval nagyobb volt a választék groovy technóból.” Volt példa arra is, hogy egy siofoki Flört Diszkó-s buliban egy holland hard techno kiadó vezetője felnyújtott vagy két tucat lemezt neki, hogy

tessék, hallgasd meg. A promo azonban nem volt túlzottan elterjedt ekkoriban, bár a magyar Universaltól (ott jelent meg a mixlemeze) kapott azért az ő katalógusukból néhány poposabb technót.

FORMÁTUMVÁLTÁS

Budai 2007 körül hagyott fel a lemezvásárlással. „Amikor bejött a Beatport és más online shopok, akkor nagyon kinyílt az elérhető zenék száma. Ami vinylen kijött ekkoriban, az már egy nagyon behatárolt dolog volt, a kiadók csak a biztos nevekkal próbálkoztak, amit meg nem adtak ki, azt nem tudtuk játszani. Ez változott meg radikálisan, hiszen a netes kiadók sokkal bátrabban vállaltak be fiatalokat, akik sokkal izgalmasabb zenéket csináltak. Ugyan nem adták ki őket vinylen, de ekkor már nem is kellett. Ezért én is váltottam. Ráadásul a lemeze se kellett várni, megvettem a trekket és másnap már mehettem is a buliban.” A formátumváltás során volt egy rövid cd-s korszaka is Budainak: „azt nagyon utáltam, ugrott a lemez. Rólam azt kell tudni, hogy nem szépen játszom, nem pakoltam el a vinylket sem, csak kapkodtam ki a tasakból és dobáltam félre őket, ha levettem a játszóról. Buli végén úgy nézett

ki a lemezes táskám, mint egy rózsza, minden szanaszétjével. Nagyon gyorsan keverek, sűrűn forognak a lemezek. Ugyanez volt a cd-vel, pár lejátszás után totál karcosak lettek. Viszont ha egy cd megakad egy buliban, az nagyon átki és elég sokszor megesett, úgyhogy féltem ettől és váltottam Abletonra. Vic-vel ekkoriban már javában gyártottuk a saját zenéket és használtuk a szoftvert, ami zenék összemixelésére is tökéletes.”

KEDVENCEK

Ez az egymillió forintos kérdés, mert DJ Budai nagyon szereti mindegyik lemezét. Egyrészt az ellopott lemezei között volt sok nagy kedvenc funk, amiket még ma is újra megvenne, ha valahol szembejönne – bár már vagy tíz éve nem vásárolt lemezt. Aztán újravenné Thomas Bangalter első Roulé-maxiját, a Trax On Da Rocks-ot, mert azon van az egyik szuperfavoritja, a Ventura és az a lemez egy buliban törési sérülést szenvedett. De azért csak rávesszük arra is, hogy túrjon ki három örök favoritot. Carl Cox The Latin Theme-jét, a Mory Kante-féle Yeke Yeke Hardfloor remixét és Len Fakitól a Figure-t választotta. De nagyon hosszú fejevadás után.

A KOLLEKCIÓ

DJ Budai csak nagyjából tudja megmondani, hogy mennyi lemeze lehet, a számot valahova háromezer fölé teszi, de nemcsak hogy ezt soha nem tartotta számon, de még csak nem is tárolja a lemezeket időrendben, vagy szigorúan stílusok szerint. A kollektív kilencven százaléka 4/4-es elektronika (abból úgy hetven százalék techno, harminc house: kilencvenes évek eleji-középi techno és house, aztán rengeteg funky techno és deep house), a maradék tíz százalék régi soul és funk. A szinte kizárólag 12” maxikból álló gyűjtemény két szobában áll polcokon, a zenekészítő-stúdiószobában vannak

a már nagyon régen használt darabok, a házi mixpult közelében pedig azok, amik még előkerülnek nagy ritkán vinyl bulikhoz. Itt néhány lemezes fakkban a gyűjtemény legklasszikusabb darabjai sorakoznak, a többiben pedig kis szerencsével úgy nagyjából egy-egy korszak darabjai támasztják egymást, de bőven akadhat keveredés. Annyi biztos, hogy karrierje során egyetlen példányt sem adott el, és ugyan az idő valóban nyomot hagyott rajtuk, de ezzel együtt az is látszik, hogy ezeket a lemezeket szívvel-lélekkel játszotta valaki – nagyon sokszor.